

Emosjonell jubileumskonferanse for IPR

Daniel W. Gunstveit

Følelsene sto i sentrum da en av de største aktørene i det private psykologmarkedet fylte 40 år.

Jeg har ennå ikke fullført dagens første kaffekopp før de første tårene observeres i konferanselokalet. Ekteparet Nadia Ansar og Abid Raja står på scenen og forteller sine historier om familiær kontroll og vold under tittelen *Min skyld og min skam*. Anledningen er jubileumskonferansen til Institutt for psykologisk rådgivning (IPR), som fyller 40 år. Konferansen har det fengende slagordet «Såret som liten, sårbar som stor», og tilnærmer seg temaet utenforskap og følelser fra en rekke vinkler over to dager.

Fra én til mange

Jubileumskonferansen starter med en kort og effektiv gjennomgang av IPRs historikk. Psykologkontoret ble startet som et enkeltmannsforetak av Svein Magnar Hansen i 1984, forteller daglig leder Anne Hilde Vassbø Hagen, som var med på å overta selskapet i 2010. Siden har IPR utviklet seg til å bli en av de mest fremtredende aktørene i det private psykologmarkedet, og driver i tillegg til klinisk virksomhet både med utdanning, forskning og arrangementer. Etter konferansen oppsummerer Hagen noen av de viktigste milepælene i IPRs historie. I tillegg til arbeidet med barnefaglig sakkyndighet og terapi helt siden starten, fremhever hun dreiningen mot emosjonsfokusert terapi (EFT) som sentral:

– I 2011 startet det første kullet på EFT-utdanningen vår, og det var en stor milepæl da utdanningen noen år senere ble godkjent spesialistutdanning for psykologer. De siste 14 årene har vi altså startet på vår egen utviklingsreise i emosjonsfokusert terapi, og jobbet for å implementere metoden i Norge – det har vært sentralt for bedriften vår. Det var en stor hendelse og investering for oss å starte opp Oslo-kontoret i 2017. Og en gigantisk investering å arrangere vår første internasjonale konferanse *Emotion Revolution* i 2018. De siste årene har vi også startet vårt eget forlag og gitt ut to bøker: en oversettelse og en bok vi har produsert helt fra bunn av – nemlig *Terapeutens håndbok i emosjonsfokusert terapi*.

Skam og sterke historier

På konferansen forteller IPR-psykolog Jan Reidar Stiegler om skam som følelsesmessig aktivering, men også skammens konstruktive og destruktive samfunnsmessige betydning. Det kan virke som gammelt nytt, men Stieglers spissing av budskapet til at skammen kan være en drivkraft både i gruppemessig tilhørighet og utenforskap, er tankevekkende. Skammen som såkalt affektiv brems, som man er spesielt utsatt for i øyeblikk av iver, er en god beskrivelse jeg vil ta med meg videre.

Som konferansens slagord tilsier, står koblingen mellom tidlige opplevelser – både på godt og vondt – og senere liv sentralt. Dag to innledes med et foredrag fra Ida Brandtzæg og Stig Torsteinsson om å se ungdommen innenfra, som også er tittelen på deres siste bok. Målet med boken, som er medforfattet av Guro Øiestad, var å skrive om ungdommene ingen forsto noe av. Brandtzæg forteller

at arbeidet med boken ga henne en voldsom ømhet for ungdommene, og både hun og Torsteinsson deler konkrete modeller for å mentalisere ungdommen bedre.

Neste person ut er det mest ungdommelige alibiet på programmet, nemlig det litterære stjerneskuddet Oliver Lovrenski. Forfatteren brakdebuterte med oppvekstskildringen Da vi var yngre i fjor. Lovrenski kan fortelle at ungdomsmiljøene i Oslo blir stadig tøffere, men at det finnes håp, bare man setter seg mål og arbeider hardt, med gode (mannlige) forbilder. Mer overraskende er løsningen Lovrenski presenterer (som vil få Erna Solberg til å nikke anerkjennende), nemlig å få flere barn (og behandle dem bra).

Selv om historiene er sterke, kan de også få noe motivasjonsforedragaktig over seg

Med innslag som Leo Ajkic, Lovrenski og radarparet Raja & Ansar flytter Jubileumskonferansen seg også ut av psykologkontoret for å belyse utenforskap. Selv om historiene er sterke, kan de også få noe motivasjonsforedrag-aktig over seg, som også understreker at disse personene etter hvert er blitt erfarne foredragsholdere, hvor mange av poengene allerede har kommet frem i andre kanaler. I så måte er det Catrin Sagen, også hun fra IPR, som står for et av de sterkeste innslagene disse to dagene. Hun leser opp historier fra vonde oppvekster akkompagnert av musikerne Marianne Sveen og Torgrim Vågan, noe som utgjør en emosjonell og unik avslutning av første konferansedag. Alt i alt er det en verdig bursdagsfeiring 40-åringen IPR har invitert til, med tårer både fra scenen og salen.

– Dere har opplevd en formidabel vekst de siste årene, og neste år arrangerer dere andre utgave av konferansen med det, mildt sagt, ambisiøse navnet Emotion Revolution. Hva er det neste for IPR?

– Vi ønsker først og fremst å gjøre mer av det samme: gi god terapi og levere andre tjenester av høy kvalitet, lære mer om hva som gir godt utfall i terapi, utvikle oss selv og bidra til fagutvikling og fagformidling og ha det gøy på jobb. I januar starter vi på vår femte nærings-ph.d., og setter i gang med et stort forskningsprosjekt hvor vi sammen med UiO skal se på utvikling av terapeutferdigheter for de som tar spesialistutdanningen i EFT. Nye bøker står også på planen. Og som du sa, *Emotion Revolution* er en ambisiøs konferanse det tar tid å planlegge, så den vil ta mye av fokuset vårt frem til april, avslutter Vassbø Hagen.